Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

Ὑπερασπίζει τὰ ἴσα πολιτικὰ δικαιώματα τῶν Νέγρων

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

53ον

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ τοῦ ἔτους 1962 ξέσπασε στὴν Ἀμερικὴ σοβαρὴ κρίσις ἐξ αἰτίας τοῦ φυλετικοῦ ζητήματος, ὅταν στὸ πανεπιστήμιο τοῦ Μισσισσιπῆ ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἐχρησιμοποίησε Ὁμοσπονδιακὲς δυνάμεις γιὰ νὰ ἐπιβάλη τὴν ἐγγραφὴ τοῦ Νέγρου φοιτητοῦ Τζαίημς Μέρεντιθ. Δὲν ἦταν ἡ πρώτη φορά, ποὺ τοπικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Νότου προσπαθοῦσαν ν' ἀντιταχθοῦν στὸν «συγχρωτισμὸ» τῶν φυλῶν, στὴν ἰσότητα πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἐμμένουσαι στὴν διάκριση ἀναλόγως τοῦ χρώματος τῆς ἐπιδερμίδος. Καὶ ἐπὶ τῆς προεδρίας τοῦ στρατηγοῦ Ἀϊζενχάουερ εἶχαν ξεσπάσει τὰ ταραχώδη γεγονότα στὸ Λίτλ — Ρὸκ τῆς Μασσαχουσσέτης.

Στὸν Μισσισσιπῆ τὰ γεγονότα συνέβησαν ὡς ἑξῆς: Ὁ Νέγρος Τζαίημς Μέρεντιθ, ἀποκλεισθεὶς ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο λόγω τοῦ χρώματός του, ἤγειρε ἀγωγήν, ὡς ἰδιώτης, ἐναντίον ἐκείνων, ποὺ ἦσαν ὑπεύθυνοι γιὰ τὸν ἀποκλεισμό του. Σειρὰ ὅλη ὁμοσπονδιακῶν δικαστηρίων μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου κατ' ἐπαναλήψιν διέταξαν τὴν εἰσοδχὴ τοῦ Μέρεντιθ εἰς τὸ Πανεπιστήμιο. Ὅταν αἱ διαταγαὶ αὐταὶ ἠγνοήθησαν καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπεζήτησαν νὰ τὰς ἐφαρμόσουν ἠπειλήθησαν διὰ συλλήψεως καὶ βίας, τὸ Ἐφετεῖον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν συγκείμενον ὑπὸ τοῦ ἀρχιδικαστοῦ τῆς Γεωργίας Τάτλ, τοῦ δικαστοῦ τοῦ Τέξας Χάτσεσον, τοῦ δικαστοῦ τῆς Ἀλαμπάμα Ράϊβς, τοῦ δικαστοῦ τῆς Φλωρίδος Τζόνς, τοῦ δικαστοῦ τοῦ Τέξας Μπράουν, τοῦ δικαστοῦ τῆς Λουϊζιάνας Γουΐζνταμ, τοῦ δικαστοῦ τῆς Ἀλαμπάμα Γκέρβιν καὶ τοῦ δικαστοῦ τῆς Γεωργίας Μπέλλ, κατέστησε σαφὲς ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀποφάσεώς του ἦτο ὑποχρεωτικὴ γιὰ τὴν κυβέρνηση τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

«Μολονότι ἡ κυβέρνησις — ἐδήλωσε σχετικῶς ὁ πρόεδρος Κέννεντυ— δὲν ἦταν ἐξ ἀρχῆς ἐκ τῶν διαδίκων, ἡ εὐξύνη μου ὡς προέδρου ἦτο ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναπάδραστος. Τὴν ἀποδέχομαι. Ἡ ὑπαχρέωσις τὴν ὁποίαν μοῦ ἐπιβάλλουν τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ θεσμοὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἦτο καὶ εἶναι νὰ ἐφαρμόσω ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου δι' οἱωνδήποτε μέσων τὰ ὁποῖα θέλουν κριθῆ ἀναγκαῖα καὶ μὲ τὴν ὀλιγωτέραν δυνατὴν βίαν καὶ κοινωνικὴν ἀναταραχήν».

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Κέννεντυ ἦταν σαφής: Θὰ πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῆ ἡ ἀπόφασις τῆς Δικαιοσύνης. Καὶ ἐπειδὴ ἡ τοπικὴ ἀστυνομία δὲν ἦτο πρόθυμος εἰς τοῦτο, ὁ Κέννεντυ ἐνέταξε σ' αὐτὴν Ὁμοσπονδιακὰ στρατεύματα γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ Νόμου καὶ τῆς Τάξεως.

«Λυποῦμαι βαθύτατα — ἐδήλωσε — ἀλλὰ προτοῦ λάβω αὐτὸ τὸ μέτρον, ὅλαι αἱ ἄλλαι μέθοδοι καὶ τρόποι, συμπεριλαμβανομένης τῆς πειθοῦς καὶ τῆς διαλλακτικότητος ἐδοκιμάσθησαν καὶ ἐξηντλήθησαν. Ἐὰν ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις τοῦ Μισσισσιπῆ εἶχε χρησιμοποιηθῆ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δικαστηρίου ἀντὶ τῆς ἐσκεμμένης καὶ παρανόμου ἀντιστρατεύσεως αὐτῶν, ἐὰν τὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Μισσισσιπῆ ἵστατο εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ὑπεροχῆς του διὰ τῆς ἠρέμου εἰσδοχῆς τοῦ αἰτοῦντος καθ' ὃν τρόπον τόσα ἄλλα Πανεπιστήμια τῶν ἄλλων Νοτίων Πολιτειῶν ἔχουν πράξει ἐπὶ πολλὰ ἔτη, μία εἰρηνικὴ καὶ φρόνιμος λύσις θὰ ἦτο δυνατὴ ἄνευ οἱασδήποτε ὁμοσπονδιακῆς ἐπεμβάσεως».

Σὲ ὁμιλία του, ποὺ μετεδόθη ἀπὸ τὸ δίκτυο ραδιοφώνου καὶ τηλεοράσεως, ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ὑπενθύμισε ὅτι ὑπῆρξαν πολλὲς περιπτώσεις, ὅπου κυβερνῆται, ἐκπαιδευτικοὶ καὶ ἁπλοῖ πολῖται τοῦ Νότου ἐπέδειξαν εἰς τὸν κόσμον τὰ ἐκ τῆς πειθοῦς καὶ τῆς καλῆς θελήσεως ἐπιτεύγματα εἰς μίαν κοινωνίαν κυβερνωμένην ὑπὸ τοῦ Νόμου. Τὸ ἔθνος, εἶπε, εἶναι ὑπερήφανον γιὰ τὶς περιπτώσεις αὐτές. Ἐπίσης ἐξέφρασε εὐχαριστίες εἰς τοὺς Νοτίους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν συμβάλει στὴν πρόοδο τῆς δημοκρατικῆς μας ἐξελίξεως διὰ τῆς εἰσδοχῆς τῶν σπουδαστῶν ἀνεξαρτήτως φυλῆς εἰς τοιαῦτα ἀνώτερα ἱδρύματα ὡς τὰ ἐπιδοτούμενα ὑπὸ Πολιτειῶν Πανεπιστήμια τῆς Βιργινίας, Νοτίου Καρολίνας, Γεωργίας, Φλωρίδος, Τέξας, Λουϊζιάνας, Τενεσσῆ, Ἀρκάνσας καὶ Κεντέκυ.

Μιλῶντας διαιτέρως γιὰ τὴν πολιτεία τοῦ Μισσισσιπῆ καὶ γιὰ τὸ Πανεπιστήμιό της, ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἐτίμησε τὴν ἐκ μέρους των προσφορὰ πνευματικῶν ἀξιῶν στὸ ἔθνος. «Ἡ Πολιτεία αὐτὴ — εἶπε — μόνη ἔθρεψε τέσσαρας ἥρωας τοῦ πολέμου τῆς Κορέας οἱ ὁποῖοι ἐτιμήθησαν δι' εἰδικῶν μεταλλίων. Πράγματι, ἡ μονὰς τῆς ἐθνοφρουρᾶς ἡ ὁποία ἐτέθη, ἐνωρὶς σήμερον τὴν πρωΐαν, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Ὁμοσπονδιακῆς κυβερνήσεως ἀποτελεῖ μέρος τοῦ 155ου συντάγματος πεζικοῦ, ἑνὸς τῶν ἀρχαιοτέρων συνταγμάτων τῆς Ἑνώσεως καθὼς καὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐπέδειξαν ἐξαιρετικὴν ἐπίδοσιν εἰς θυσίας καὶ γενναιότητα παρασημοφορηθέντα ἐπανειλημμένως εἰς ἓξ πολέμους. Τὸ 1945 εἰς τὴν Πολιτεία τοῦ Μισσισσιπῆ ὁ Τζαίημς Λίνσεϋ παρεσημοφορήθη κατόπιν ἐκτάκτου συγκλήσεως τοῦ Κογκρέσσου».

Ὥστε, ὁ πρόεδρος δὲν εἶχε πρόθεση νὰ θίξη εὐρύτερα τὴν Πολιτεία ἢ τὸ Πανεπιστήμιό της γιὰ τὰ θλιβερὰ γεγονότα. Αὐτά, εἶπε, ἦσαν συμπτώματα μιᾶς μεταβατικῆς καταστάσεως καὶ προσαρμογῆς στὸ νέο πνεῦμα τῶν ἴσων γιὰ ὅλους πολιτικῶν δικαιωμάτων. Ὑπάρχουν δυσολίες. Ἡ εὐθύνη δὲν συσσωρεύεται στὴν Πολιτεία τοῦ Μισσισσιπῆ, οὔτε μονάχα σ' ὅλον τὸν Νότο. Ὑπάρχει μιὰ γενικὴ εὐθύνη, σ' ὅλη τὴ χώρα, γιὰ κάθε πολίτη. "Ολοι οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ πρέπει νὰ συντελέσουν στὴν ἑδραίωση τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

«Τὸ Ἔθνος μας — ἐτόνισε ὁ πρόεδρος Κέννεντυ — εἶναι ἐδραιωμένον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὅτι ἡ τήρησις τοῦ Νόμου ἀποτελεῖ τὴν αἰωνίαν ἐγγύησιν τῆς Ἐλευθερίας καὶ ὅτι ἡ περιφρόνησις τοῦ Νόμου εἶναι ἡ ἀσφαλεστέρα ὁδὸς πρὸς τὴν τυραννίαν. Ὁ Νόμος εἰς τὸν ὁποῖον ὑπακούομεν περιλαμβάνει τὰς τελεσιδίκους δικαστικὰς ἀποφάσεις, ὡς καὶ τὰς πράξεις τῶν νομοθετικῶν μας σωμάτων. Ὀλίγοι νόμοι εἶναι καθολικῶς ἀρεστοὶ ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῶν νομιμοφρόνων πολιτῶν, ὅμως οὔτοι ἀποτελοῦν ἀντικείμενον γενικοῦ σεβασμοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐναντιοῦται εἰς τὴν ἐφαρμογήν των.

»Οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι ἐλεύθεροι, ἐν ὀλίγοις, νὰ διαφωνοῦν μὲ τὸν Νόμον ἀλλ' οὐχὶ νὰ μὴν ὑπακούουν εἰς αὐτόν. Εἰς ἓν κράτος δικαίου καὶ οὐχὶ ἀτόμων, οὐδείς, ὁσονδήποτε ἐξέχων καὶ ἰσχυρός, καὶ οὐδεὶς ὄχλος, ὁσονδήποτε ἀτίθασος ἢ θορυβώδης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀφηφίση ἓν δικαστήριον».

Καταλήγοντας ἀπηύθυνε τὴν ἀκόλουθον ἔκκλησιν πρὸς τοὺς σπουδαστὰς τῶν Πανεπιστημίων:

«Ὅθεν, ἐπιθυμῶ νὰ τερματίσω τὸ παρὸν διάγγελμά μου ἀπευθύνων πρὸς τοὺς σπουδαστὰς τῶν Πανεπιστημίων, δηλαδὴ πρὸς τοὺς ἀμέσως, ἐν προκειμένῳ, ἐνδιαφερομένους, τὴν ἀκόλουθον ἔκκλησιν:

»Ἔχετε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ φανῆτε ἄξιοι τῆς μεγάλης σας παραδόσεως, μιᾶς παραδόσεως θάρρους καὶ τιμῆς ποὺ ἐκερδίσατε τόσον εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης καὶ τὸν στίβον ὅσον καὶ εἰς τὸν χῶρον τοῦ Πανεπιστημίου. Σᾶς δίδεται, ἤδη, μία νέα εὐκαιρία νὰ φανῆτε καλοὶ πατριῶται καὶ ἀκέραιοι ἄνθρωποι. Διότι τὸ ἀποτελεσματικώτερον μέσον πρὸς τήρησιν τῶν νόμων δὲν εἶναι ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις τῆς Πολιτείας ἢ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς κυβερνήσεως ἢ αἱ δυνάμεις τῆς ἐθνοφρουρᾶς. Τὸ καλλίτερον μέσον εἰσθε σεῖς οἱ ἴδιοι. Ἐναπόκειται εἰς τὸ θάρρος σας νὰ ἀποδεχθῆτε τοὺς νόμους αὐτοὺς μὲ τοὺς ὁποίους εὑρίσκεσθε ἐν διαφωνίᾳ καθὼς καὶ ἐκεῖνους μὲ τοὺς ὁποίους συμφωνεῖτε. Τὰ βλέμματα τοῦ ἔθνους καὶ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου εἶναι ἐστραμμένα πρὸς σᾶς καὶ πρὸς ὅλους ἡμᾶς, διακυβεύεται δὲ ἡ τιμὴ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Πολιτείας σας. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν σπουδαστῶν θὰ ἐξακολουθήση νὰ κρατῆ τὴν τιμήν αὐτὴν ὑψηλά.

»Ἐν ὀλίγοις, δὲν ὑπάρχει λόγος ὁ ὁποῖος νὰ ἐμποδίζη ὅπως ἡ ὑπόθεσις αὕτη θεωρηθῆ ταχέως καὶ σιωπηρῶς λήξασα συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐπιβληθεῖσαν διαδικασίαν. Ἂς διατηρήσωμεν τόσον τὸν νόμον ὅσον καὶ τὴν γαλήνην. Κατόπιν, ἐπουλώνοντες τὰ ἐσωτερικὰ τραύματά μας δυνάμεθα νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχήν μας πρὸς τὰς σοβαρωτέρας ἐξωτερικὰς κρίσεις παραμένοντες ἡνωμένοι ὡς εἷς λαὸς ἐνώπιον τῆς ὑποσχέσεώς μας εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρώπου.

»Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ καλὴν νύκτα σας».

Κρίσεις φυλετικοῦ χαρακτῆρος δὲν ἔπαυσαν νὰ ξεσποῦν καὶ κατὰ τὸν χρόνον, ποὺ ἀκολούθησε. Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἔδειχνε πάντοτε θάρρος ἀνάμικτο μὲ κατανόηση τῶν δυσκολιῶν, εὐγένεια καὶ ἀποφασιστικότητα. Ἐνῶ τὸ ζήτημα τῶν φυλετικῶν διακρίσεων ἐξέθετε τὴν Ἀμερικὴ στὴν διεθνῆ κοινὴ γνώμη, ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ ἀγωνίζεται τόσο στὸ ἐσωτερικὸ γιὰ νὰ κερδίση τὴν ψυχὴ τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἰσότητος, ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ νὰ διαλύση τὰ ἐξωγκωμένα νέφη τῆς δυσφημιστικῆς προπαγάνδας, ἡ ὁποία ἐξεμεταλλεύετο τὸ φυλετικὸ πρόβλημα, αὐτὴν τὴν κληρονομίαν τοῦ παρελθόντος.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΣ ΜΕΘΟΔΟΣ

Μετάγγισις αἵματος τραυματισμένων ἀτόμων εἰς καρκινοπαθεῖς δυνατὸν νὰ φέρη ἀποτελεσματικὴν θεραπείαν

ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

ΜΟΝΑΧΟΝ. Εἰς ἰατρικὸν συνέδριον τοῦ Μονάχου, προέβη ὁ χειρουργὸς — καθηγητὴς Χάϊντζ Μπάρον εἰς μίαν σημαντικὴν ἀνακοίνωσιν. Ὁ καθηγητὴς Μπάρον, διευθυντὴς τῆς Ὑγιειονομικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ντύσσελντορφ, ἠδυνήθη νὰ ἀποδείξη ἐπὶ πειραματοζώων, ὅτι εἰς «εἰσαχθείσας» πληγάς, δημιουργοῦνται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς θεραπείας ὡρισμέναι οὐσίαι ἀμύνης, ἐντὸς συντόμων χρονικῶν διαστημάτων, αἱ ὁποῖαι ἀναχαιτίζουν τὴν αὔξησιν τῶν μεταμοσχευθέντων καρκινοπαθῶν κυττάρων. Οἱ Γερμανοὶ ἰατροὶ εἶναι πεπεισμένοι ὅτι πρόκειται περὶ μιᾶς ἀνακαλύψεως, ἡ ὁποία δύναται νὰ εἶναι μεγάλης σημασίας διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ καρκίνου.

Ὁ ἐν λόγῳ χειρουργὸς προέβη εἰς τὰς ἐρεύνας του ἐκ τοῦ γνωστοῦ ἤδη γεγονότος, ὅτι αἱ φυσικαὶ δυνάμεις ἀμύνης τοῦ σώματος δύνανται νὰ αὐξηθοῦν δι' ἑνὸς τραυματισμοῦ. Λόγῳ δὲ τοῦ ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ πιστοποιηθῆ ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν πειραματοζώων, μία ἐνισχυμένη ἱκανότης ἀμύνης τοῦ ὀργανισμοῦ, προεκάλεσε εἰς πειραματόζωα εἰς ἄσπρους ποντικοὺς, ὡρισμένα κύτταρα καρκίνου δι' ἐνέσεων, τοὺς λεγομένους «ἐμβολιασθέντας ὄγκους». Προηγουμένως ἐπροξένησε εἰς τοὺς ποντικοὺς τραύματα κατὰ ὡρισμένα διαστήματα.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε ἀκόμη καὶ διὰ τὸν πειραματιζόμενον ἰατρόν, ἐκπληκτικόν: Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ὑπὸ ἔλεγχον μὴ τραυματισθέντα πειραματόζωα, προέκυψεν ἐκ τῶν «τραυματισθέντων ζώων», παρὰ τὴν ἐπιβάρυνσιν αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμβολισασθέντων ὄγκων ,μία σημαντικῶς μικροτέρα θνησιμότης. Πρέπει λοιπὸν νὰ ὑποτεθῆ ὅτι διὰ τῆς δημιουργίας ἀρκετῶν τραυμάτων, ἐλευθεροῦνται ὡρισμέναι οὐσίαι εἰς τὸ αἷμα αἱ ὁποῖαι ἐπιδροῦν ἀνασταλτικῶς ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ καρκίνου. Τὰ πειράματα ἀπέδειξαν ἐκτὸς τούτου σαφῶς, ὅτι ὁ ὀργανισμὸς «προκαλεῖται» εἰς διαρκῶς μεγαλυτέραν ἱκανότητα ἀμύνης, ὅσον περισσότεροι τραυματισμοὶ προστίθενται εἰς αὐτόν.

Ὁ καθηγητὴς Μπάρον ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου, ἐπρότεινε ὅπως μεταγγίζεται εἰς καρκινοπαθεῖς αἷμα ἀτόμων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναρρώσεώς των, τὰ ὁποῖα ἐγχειρίσθησαν κατ' ἐπανάληψιν ἐντὸς μικρῶν διαστημάτων, εἴτε ἐτραυματίσθησαν ἐπανειλημμένως εἰς ἀτυχήματα. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν πρέπει ἐν τούτοις νὰ δίδεται ἰδιαιτέρα προσοχὴ ὅπως τὰ ἄτομα εἶναι τῆς αὐτῆς ὁμάδος αἵματος. Συμφώνως πρὸς ὅλας τὰς προϋποθέσεις πρέπει διὰ παρομοίων μεταγγίσεων νὰ ἐπιδρᾷ καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον πᾶσα ἀνασταλτικὴ οὐσία, ἡ ὁποία ἐυποδίζει τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ καρκίνου.

Ἐὰν ἀποδειχθῆ ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος ὀρθὸς εἰς τὴν σειρὰν τῶν πειραμάτων, τότε θὰ πλουτισθῆ ἡ καταπολέμησις τοῦ καρκίνου εἰς τὴν πραγματικότητα διὰ μιᾶς νέας ἐλπιδοφόρου μεθόδου. Δὲν ἔχουν ἐν τούτοις διαπιστωθῆ ἀκόμη αἱ οὐσίαι αἱ ὁποῖαι ἀναχαιτίζουν κατὰ τόσον ἔκδηλον τρόπον τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ καρκίνου.

Ὁ καθηγητὴς Μπάρον ἦτο εἰς θέσιν νὰ πιστοποιήση περαιτέρω κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πειραμάτων ἐπὶ τῶν ζώων, ὅτι ἡ ἄμυνα κατὰ τῶν καρκινοπαθῶν κυττάρων τῶν μεταμοσχευθέντων δι' ἐμβολισσμοῦ, εἶναι ἐντονωτέρα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ἀπὸ ὅ,τι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός. Δι' αὐτοῦ ἐπικυροῦται ἐκ νέου ἡ γνωστὴ ἰατρικὴ ἄποψις, ὅτι ἡ θνησιμόντης εἶναι σημαντικῶς ηὐξημένη κατὰ τὰς νυκτερινὰς ἐγχειρήσεις ἀπὸ ὅ,τι κατὰ τὰς ἐγχειρήσεις τῆς ἡμέρας.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΤΟ ΡΕΣΙΤΑΛ ΠΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΛΟΥΣΗ ΙΣΚΑΝΙΑΝ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ κ. ΗΛ. ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΥ

Μιὰ συμπαθητικὴ νεαρὴ κοπέλλα, μὲ ὡραῖα ἐκφραστικὰ μάτια καὶ εὐγενικὸ ὀβὰλ πρόσωπο, μᾶς κράτησε τὴν ὡραιότερη συντροφιά, τὸ ἀπόγευμα τῆς περασμένης Παρασκευῆς στὴ Φιλαρμονική. Ἦταν ἡ διακεκριμένη πιανίστα Λούση Ἰσκάνιαν, ἀρμενικῆς καταγωγῆς γεννημένη στὴν Ἀμερική. Πράγματι, Ἦταν τόσο ὡραία καὶ θερμὴ ἡ ἀτμόσφαιρα ποὺ ἐδημιούργησε, μὲ τὸ ὥριμο καὶ ψυχολογημένο παίξιμό της, ἡ ἀπέριττη καλλιτέχνις. Ἦταν μιὰ ἐκτέλεσις περιωπῆς, ποὺ πρόδιδε ὅλη τὴ μουσική της ἀνατροφή. Ἦταν αὐτὸ ποὺ συχνὰ ὀνομάζουμε καλλιτεχνικὴ ἀπόλαυσι. Ἔτσι πάντα συμβαίνει. Ἡ μουσικὴ ἑρμηνεία ἀπὸ ἄξιο καλλιτέχνη, εἶναι μιὰ δύναμις ποὺ ἡ ἐνέργειά της κατακυριεύει τὸν ἀκροατὴ καὶ διαρκῶς προχωρεῖ σὲ ἔκτασι, ὅσο βρίσκει ἔδαφος ἀποδοχῆς. Καὶ αὐτὴ ἡ καλλιτεχνικὴ ἀπόλαυσι ποὺ ζήσαμε, εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐνέργειας ποὺ τὴν δεχτήκαμε μὲ πραγματικὴ ἀνακούφισι.

Τὸ πρόγραμμα πλήρες, ἀπὸ ὅλα τὰ εἴδη τῆς μουσικῆς φιλολογίας. Μὲ πρανιατικὴ μαγεία χρώματος μᾶς ἔδωσε τὴν ἀγνὴ ποίησι τοῦ Σοπὲν. Ἀριστουργηματικὰ ἐπεξεργασμένη ἡ παρουσίασι τῶν θεμάτων στὸν Μόζαρτ καὶ Σοῦμπερτ, μὲ ποιότητα, ὁμοιογένεια καὶ καθαρότητα ἤχου. Φλογερὴ καὶ οἰστρηλατημένη ἡ ἀπόδοσις τῶν Λίστ καὶ Τσαϊκόφσκυ μᾶς βοήθησε νὰ παρακολουθήσουμε τὸ ὕφος, τὶς σκέψεις καὶ τὰ συναισθήματα τῶν δύο μεγάλων αὐτῶν ρωμαντικῶν τῆς μουσικῆς τέχνης, τοῦ Ρώσου καὶ τοῦ τσιγγάνου Λίστ. Τὸ δεύτερο μέρος, εἶχε πολὺ τὸ χρῶμα τῆς πατρίδας της. Οἱ χροὶ μὲ τὰ ἰδιαίτερα ρυθμικά τους σχήματα, τὸ τοπικό τους χρῶμα, πολὺ συγγενὲς μὲ τὰ δικά μας δημώδη, γεμάτοι ἀπὸ τὴν προσδοκία καὶ τὴν νοσταλγία τῆς Ἀνατολῆς.

Καθ' ὅλη τὴν πορεία τοῦ προγράμματος, θαυμάσαμε ἰδιαιτέρως τὴν τεχνικὴ τοῦ πεντάλ, ποὺ συνήθως οἱ περισσότεροι πιανίστες τὸ μεταβάλλουν σὲ ἀληθινὴ πληγή. Ἦταν τόση ἡ ἐνσωμάτωσις καὶ ἡ ἁρμονία, ὥστε νὰ μὴ χωρίζουν τὰ ὅρια τῆς ἑρμηνείας καὶ τῆς τεχνικῆς. Αὐτὸ εἶναι ἀποτέλεσμα βαθειᾶς μελέτης καὶ ἔρευνας καὶ εἶναι κάτι τὸ πολὺ δυσεπίτευκτο. Μὲ τὴν καλὴ χρῆσι τοῦ πεντάλ, δημιουργεῖται ἕνα ὅλο ἀδιαίρετο, μιὰ ἰσορροπία μεταξὺ τῆς ἑρμηνευτικῆς καὶ τεχνικῆς πλευρᾶς, χωρὶς νὰ πληγώνεται ἡ μουσικὴ ἀπαγγελία τῶν θεμάτων καὶ ἡ μελωδικὴ γραμμὴ γενικά. Καὶ τὸ ἐπέτυχε τόσο ἡ συμπαθὴς μουσικός. Ἔτσι ἡ νεαρὴ καλλιτέχνις φεύγοντας μᾶς ἀφήνει τὶς ὡραιότερες ἐντυπώσεις καὶ τὴν εὐχαριστοῦμε γι' αὐτό, ὅπως θερμὰ εὐχαριστοῦμε τὴν Ἀμερικανικὴ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν καὶ τὴν γηραιὰν καὶ ἀγαπητὴν Φιλαρμονικὴ γιὰ τὶς κατὰ καιροὺς ἀνεκτίμητες προσφορές τους.

ΗΛΕΚΤΡΑ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΥ

ΟΜΙΛΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΕΧΝΗΣ ΕΙΣ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΜΕΣΩ ΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ὅσοι ἐπισκέπτονται τὴν ἔκθεσιν «Πρωτοπόροι τῆς Μοντέρνας Τέχνης» ποὺ ἄνοιξε τὶς πύλες της στὸ Μητροπολιτικὸ Μουσεῖο τῆς Ν. Ὑόρκης, ἐφοδιάζονται μὲ εἰδικὰ ἀκουστικά, μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι σὲ θέσι νὰ παρακολουθήσουν ἠχογραφημένη διάλεξι, σχετικὴ μὲ τοὺς ἐκτεθειμένους πίνακες καὶ τὸ ξεκίνημα τῆς μοντέρνας τέχνης γενικώτερα. Ἡ ἔκθεσι περιλαμβάνει ἔργα τῶν Ντεγκά, Μονέ, Ρενουάρ, Σεζάν, Βὰν Γκόχ, Γκωγκέν, Τουλοὺζ Λωτρέκ, Πικασσώ, Κουρμπέ, Ρουὼ καὶ Καντίνσκυ.

Ἡ διάλεξις κ. Ξηροτύρη

Ἡ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῶν γραμμάτων δοθεῖσα τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὴν Διακίδειον Σχολὴν διάλεξις ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Δημοδιδασκάλων, μὲ ὁμιλητὴν τὸν ἐκλεκτὸν ἐπιθεωρητὴν κ. Ἠλίαν Ξηροτύρη καὶ θέμα «Ἡ πίστις ἀπὸ ψυχολογικῆς ἀπόψεως» ἀφῆκεν ἄριστας ἐντυπώσεις. Τὸν ὁμιλητὴν παρουσίασεν ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου δημοδιδασκάλων Ἰατρῶν κ. Γεώργιος Ζυγομαλᾶς. Τοιαῦται διαλέξεις ἐξυψώνουν τὴν πνευματικὴν στάθμην τοῦ Ἰατρικοῦ λαοῦ καὶ κάθε ἔπαινος ὀφείλει εἰς τὸν ὁμιλητὴν καὶ τοὺς ὀργανωτάς.

ΑΚΡΟΑΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ι. ΜΟΥΤΟΥΣΗ

Ἀνακοινοῦται ὅτι αὔριον Τετάρτην καὶ ὥραν 7 μ. μ. τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος 69 (πλατεῖα Ὄλγας) τηλ. 69—64 ἐκλογικοῦ κέντρου τοῦ ὑποψηφίου Βουλευτοῦ Ἑνώσεως Κέντρου Νομοῦ Ἀχαΐας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ι. ΜΟΥΤΟΥΣΗ, καθηγητοῦ καὶ πρώην πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΤΕΤΡΑΤΡΟΧΩΝ ΚΑΡΡΩΝ "Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ,,

ΔΗΛΩΣΙΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ ἀνωτέρω Συλλόγου καὶ κατ' ἐξουσιοδότησιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως, ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως νὰ δηλώση δημοσίᾳ ὅτι τὰ 26 μέλη αὐτοῦ μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των (ἐξ 100—120 μελῶν) εἶναι ὀπαδοὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 16ης Φεβρουαρίου θὰ θέσουν σταυρὸν προτιμήσεως εἰς τὸν ἄξιον υἱόν τοῦ ἀρχηγοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀνδρέου Γ. Παπανδρέου καὶ τοῦ εὔχονται καλὴν ἐπιτυχίαν.

Ἐντολῇ συμβουλίου

Ὁ πρόεδρος Ἀναστ. Μασγανᾶς. Ὁ ἀντιπρόεδρος Διον. Πλέσσας. Ὁ γραμματεὺς Ἀθαν. Σφήκας. Ὁ ταμίας Ἀχιλ. Βασιλόπουλος. Οἱ σύμβουλοι: Δ. Κωνσταντόπουλος, Σωτ. Κακὸς καὶ Σωτ. Καρατζᾶς.

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ

– ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ: Ἡ μικρὴ ἐγκυκλοπαίδεια τῆς νοικοκυρᾶς

– ΜΟΔΑ: Κομψές, ἀλλὰ πρακτικὲς κάθε μέρα

– ΚΟΥΖΙΝΑ: Ξηροὶ καρποὶ

– ΝΕΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ: «Κυνηγημένος ἔρωτας»

– ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ: Ὁ γάμος μ' ἕναν ξένο!

Αὐτὰ εἶναι ἕνα μικρὸ δεῖγμα ἀπὸ τὸν πλοῦτο τῶν θεμάτων ποὺ περιέχει τὸ νέον τεῦχος

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΚΑΘΕ ΤΕΥΧΟΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙ